

PRO VEDOUCÍ KROUŽKŮ

SŮL NAD ZLATO

Stejně jako Maruška ze známé pohádky, víme, že sůl je opravdu nad zlato, což v případě potřeb naší zvěře platí dvojnásob. Minerální látky jsou významné pro správné funkce organismu, růst, zažívání a celkovou zdravotní kondici zvěře. Přístup k soli proto musíme zvěři v naší honitbě zajistit po celý rok. Ta může mít formu kusové kamenné soli, drcené krmné soli, případně jako lisované lizy, které jsou mnohdy obohacené o další prospěšné minerální látky.

Stejně jako platí pro veškerá ostatní krmiva, také při předkládání soli musíme dbát na hygienu, nezávadnost a co nejlepší kvalitu. Sůl nikdy nepředkládáme tak, aby byla v přímém kontaktu se zemí. Vyhýbáme se také tomu, aby byla ve styku s jinými krmivy.

Za účelem podávání soli zvěři používáme zařízení, kterým říkáme **slaniska**, případně **lizy**. Pokud se jedná o tvar, velikost či způsob, jakým je slanisko zhotoveno, nejsou zde žádná předepsaná pravidla. Podstatné je, aby slaniska byla funkční, přístupná,

bezpečná pro zvěř, chránila předkládané minerály před nepříznivými povětrnost-

ními vlivy a umožnila jejich předkládání nad zemí.

Slanisko je důležité myslivecké zařízení, ale to neznamená, že je složité, naopak. Při jeho výrobě dbáme na estetickou stránku a používáme především přírodní materiály.

Nejčastějším typem jsou slaniska vyrobená z desek, vydlabaných kulatin, stromových rozsoch a rozštěpů, dutých špalků či pařezů.

Předkládání soli je také nezbytnou součástí péče o zaječí zvěř. Zajíci sice

mnohdy využívají slaniska zřizovaná pro zvěř spárkatou, ale existují určené přímo pro zajíce tzv. **solníky**. Jedná se o dřevěné kůly zatlučené do země o průměru asi 10 cm a přibližně 0,5 m vysoké. Vhodné je použít dřevo osiky, vrby, ovocných stromů, ale i smrku. Z horní

části je kůl odvrtný a je tedy dutý, což umožňuje jeho naplnění drcenou krmnou solí. Kůl je opatřený bočními otvory. Ty jsou provrtány až do středové dutiny a z nich následně vytéká slaný roztok. Zajíci obvykle během jedné zimy solník ohlodají celý.

Jako všechna myslivecká

zařízení také slaniska umísťujeme na osluněná suchá místa, nejlépe při ochotech a stávaních zvěře. Část spektra slunečního záření totiž spolehlivě ničí choroboplodné zárodky. Vybíráme plochy, kde má zvěř klid a možnost blízkého úkrytu. Nevhodné je situovat slanisko k patě živých stromů, neboť tím dřevinu můžeme poškodit. Také slanisko musíme alespoň jednou ročně řádně vyčistit a dezinfikovat.

Výroba slanisek je jistě zajímavou a prospěšnou aktivitou, která obohatí praktickou činnost s dětmi.

Pokud se vašem kroužku rozhodnete slanisko zhotovit a umístit do volné krajiny, nejen že si vytvoříte místo, které bude zvěř vyhledávat a vy jí tam můžete snáze pozorovat, můžete zde umístit fotopast, pozorovací záštitu apod., ale především tím zvěři prospějete.

Pamatujte však, že pro instalaci slaniska potřebujete souhlas vlastníka pozemku, na který jej hodláte umístit. Je tedy nanejvýš vhodné dohodnout se předem s místními myslivci, kteří vám s výběrem lokality jistě dobře poradí a pomohou.

Stanislav OŠŤÁDAL